

UHO GOLUŽINO

Danas je četvrti dan festivala.
Dakle, na pola puta smo.
Sunce nas i dalje prijateljski prati.
Sve teče lijepo, onako kako smo i zamislili (samo da nas ne ureknem, rekli bi naši stari, mudri preci).
Jučer je dan protekao malo mirnije.
Dvije predstave, jedna prije podne u programu Fedrice i jedna u takmičarskom dijelu.
Na Fedrici je bila predstava „Uho“ našeg domaćeg pozorišta Eko Art.
Lijepa predstava koja prati sve ljepote i tegobe odrastanja.
Djeca vrlo tačno, tečno i razgovijetno izgovaraju svoj tekst.
U redakciji Biltena uobičajeno.
„Ugasi klimu, puše!“
„Upali klimu, izgorjesmo!“
„Šta si se to ti upalila, ja je sad ugasio?“
Jedni pišu, drugi nešto kucaju, poneki vic na koji se nasmijemo...
Publika polahko puni salu.
Zaista imamo divnu publiku koja nas baš prati. Hvala, publiko!
Glumci iz Laktaša igraju.
Malo me stresa onaj glas iz off-a koji nam je učiteljski objašnjavao šta je bilo, šta se dešava i šta slijedi.
Onda glumci opet igraju.
Onda opet onaj glas.
Nova godina.
Pjesma, doduše, na plejbek, ali lijepa pjesma.
Tvrd orah, kako neko reče, ali glumci iz pozorišta „Daske“ su to odradili onako kako su mogli.
Aplauz.
Okrugli sto.
Malo pohvala, malo više sugestija za poboljšanje.
Druženje u Holivudu.
Večeras drugari iz Zenice, preciznije - dramska sekcija Prve gimnazije.
Mladost na sceni sa temama nasilja, traume, nerada i nebrige sistema.
Bit će zanimljivo.
Idemo dalje.

RAZGOVOR SA...

VANESA GLODO ČLANICA STRUČNOG ŽIRIJA

Članica stručnog žirija 53. FEDRE, jedina dama, je glumica Vanesa Glodo, inače članica Kamernog teatra 55. Sarajevo. Vanesa, Vi ste na FEDRI prvi put?

Da, na FEDRI sam prvi put i mnogo hvala Vahidu Durakoviću na pozivu. Festival je izuzetno dobro organizovan sa odličnim sadržajem. Do sad smo već pogledali četiri predstave, večeras je peta takmičarska, i već smo u četvrtom danu. Na pola smo. Ovo do sad je bilo zaista izuzetno.

Znači, sviđa Vam se selekcija?

Jako dobro. Jako dobra selekcija. Teme kojima se bave su vrlo važne. Pričala sam isto i sa Vahidom, s obzirom da je selektor, i nekako mi se čini da se bave podjelama, da l' kroz navijačke dresove, da l' kroz izjašnjavanje četiri sestre na popisu.

Kako vam se generalno čine teme kojima se bave amaterska pozorišta?

Pa to su teme koje nas sada već akutno pritišću. Za razliku od drugih republika u bivšoj Jugoslaviji, Bosna i Hercegovina je uvijek bila spoj raznih vjeroispovijesti, raznih naroda i to je njena priroda. To je ono što ja vidim i nas to guši i mi to više ne možemo da podnesemo. Generalno, mi svi to mnogo tolerišemo, ali negdje više ne vidimo nikakvu logiku u svemu tome. Ja mislim da ćemo se mi iskobeljati iz ovoga i, ako Bog da, za nekih 20, 30 ili 100 godina, početi pričati o nekim drugim stvarima.

Sad smo još uvijek u tim temama jer ne razumijemo u kakav apsurd smo uhvaćeni i čime se mi tolike godine bavimo i koliko to nema nikakve veze ni s čim.

Jeste li prije imali priliku gledati amaterske teatre i njihove predstave?

Ja sam imala sreću da radim sa jednim amaterskim pozorištem. Doduše, bilo je tu i dosta profesionalnih glumaca. U Sarajevu, iskreno, se malo i miješa. Nije nam toliko jaka amaterska scena, što mi je žao. Nisam ih ovdje vidjela, Sarajlije, da učestvuju na FEDRI. Recimo banjalučka studentska scena, izuzetno je jaka. Vitez, jednako tako, što dokazuje i to kakvu smo predstavu imali priliku gledati ovdje. O Bugojnu da ne govorim... Tu se ne radi o novcu, to ne smije biti opravdanje jer vidim način na koji je scenografija riješena i sve te predstave ne koštaju mnogo. Tako da nije o tome riječ, riječ je o volji, riječ je o organizaciji, ništa drugo. Iako je teško doći do tog slobodnog vremena, amateri se posvete teatru. Zaista se vidi ta količina ljubavi s kojom rade ljudi u amaterskom pozorištu. I nivo igre koji oni postižu je toliko visok da profesionalci ako žele da se razlikuju od amatera, morat će da se uozbilje. Uvijek se gleda lucidnost i kreativnost umjetnika i njegova hrabrost. Ono što mene uvijek uzbuđuje je kad neko ruši stereotipe, kad postavlja hrabra pitanja, kada drsko ulazi u naš prostor, tako da je to nešto što ću ja lično da gledam.

I za kraj Vas moram pitati, s obzirom da ste prvi put na FEDRI, okrugli stolovi, ono po čemu je FEDRA poznata, su izuzetni. Sinoć ste ostali do ponoći. Mislim, pretpostavljam da ste i prije bili na okruglim stolovima kad su profesionalni festivali u pitanju, ali po čemu se ovaj razlikuje od profesionalnih okruglih stolova?

Pa razlikuje se zato što istinski ljudi žele nešto da kažu i žele da čuju. Žiriju se da riječ, što se rijetko viđa. Obično, glumci nešto kažu, pitaju ih novinari i manje više to se tu i završi. Čini mi se da je mnogo življe i mnogo angažiranije. Ima sugestija, nisu samo pohvale u pitanju. Traži se od nas da dajemo neke sugestije, s tim da je meni lično jako teško dati sugestiju jer znam da ti ljudi odvoje jedno određeno vrijeme da bi se bavili ovim, da im to nije primarno zanimanje. Sugestija je, po meni, za profesionalne glumce, za sve koji žele ovim da se bave. Ako probe traju dva sata kod amatera, kod profesionalaca, ako želimo da se razlikujemo i da napravimo nešto, moramo imati probe od 10 sati.

Hvala Vam za ovaj razgovor. Želim da uživate do kraja Festivala. Da vam bude teško da izaberete najbolje!

53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.

SA PREDSTAVE

"SMRT GOSPODINA GOLUŽE"

AMATERSKO

POZORIŠTE

"DASKE"

SA

OKRUGLOG STOLA

PREDSTAVA

"SMRT GOSPODINA GOLUŽE"

Senada Milanović, moderatorica Okruglog stola, pozdravila je prisutne, predstavila ansambl i poželjela im dobrodošlicu na Festival FEDRA. Upoznala je prisutne sa istoimenim tekstom Branimira Šćepanovića koji je ekraniziran osamdesetih godina, a zanimljiva je i američka ekranizacija. Kafkijanska i kamijevska priča sa motivima apsurdna društva, veličanje smrti, egzistencijalistička dvojba, kritika mase i vječno pitanje da li čovjek ima pravo da odluči kada će umrijeti, izazov su za režisera i glumce. Zatim je predstavila režisera i umjetničkog rukovodioca Amaterskog pozorišta „Daske“, Ognjena Todorovića i postavila mu pitanje kako je radio adaptaciju teksta i da li se oslonio na novelu ili na film.

Ognjen Todorović, režiser predstave, iskazao je svoje zadovoljstvo što se vratio na FEDRU istaknuvši da je adaptirao novelu i tek na kraju je neka rješenja donio gledajući film. Ideja je nastala još dok je kao student bio na vježbama i čekajući svoj moment dok nije dobio priliku da radi sa masovnim ansamblom. Dodao je da je dijelove u tekstu, koje nije mogao adaptirati, riješio uvođenjem naratora na šta ga je inspirisao film „Davitelj protiv davitelja“, a da je scenografiju riješio tako što je postavio radnju u hotel, mjesto sastanaka, stajalište odakle kreću priče, tračevi...

Senada Milanović je zatim pitala zašto se odlučio da sudbinu Goluže predstavi publici danas?

Ognjen Todorović je odgovorio da Goluža danas predstavlja svojevrsni reality show i da je to priča koja je smještena u to malo mjesto koje zahvaljujući njegovim dolaskom zaživi. Drugi ljudi počinju da gledaju kako on spava, kako on diše, kako jede, čime se bavi, koje ga misli more, s kim se druži, kako provodi slobodno vrijeme.

S druge strane, Goluža je usamljen čovjek, neshvaćen od svoje okoline i traži svoje mjesto pod suncem, što u konačnici rezultira time da on misli kako su ga ovi ljudi prihvatili.

Senada Milanović se obratila glumcima sa pitanjem da li su se mogli poistovjetiti sa likovima koje glume i kako je njima tekao proces nastanka predstave.

Dragan Golubović, glumac u predstavi, odgovorio je da je lik Goluže njemu potpuno suprotan i da je morao dosta raditi kako bi uspio iznijeti dati lik.

Dunja Vujatović, glumica u predstavi, dodala je da živimo u malim sredinama gdje se svi poznaju i svi sve znaju, naglasivši da je njen lik najveća tračara u predstavi, što je rezultiralo time da u životu postane opreznija kada je riječ o tome šta priča i kome priča.

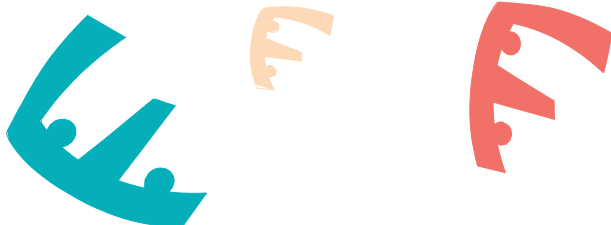
Arijan Duradbegović je primijetio da je u predstavi ostao nedorečen razlog dolaska u varošicu i ostanka u njoj.

Senad Jusić Čupo je dodao da u ovoj vrsti priče ne treba tražiti razloge jer se uvijek kreće od određene tačke i nastavlja radnja. Primijetio je da je ovo svojevrsni začetak Zadruga.

Vanesa Glodo, članica stručnog žirija, naglasila je da joj se posebno svidjelo što je radnja prikazana u epohi i što su stvorili prostor koji ima nevidljivi zid pred publikom. Pohvalila je glumicu Bojanu Radić kako je iznijela lik gospođe Anke.

Marko Misirača, član stručnog žirija, dodao je da je ovaj tekst prvo bio radio-drama i da bi se taj materijal mogao iskoristiti prilikom adaptacije jer gledaocima je važno da im se da neki motiv i muka lika kako bi se publika lakše vezala za lik.

Aldin Omerović, član stručnog žirija, čestitao je glumcima i istakao da se kao glumac najviše divi režiserima i da jako poštuje taj poziv. On se kao glumac priprema za ulogu na različite načine i misli da bi i režiser morao tako da radi prije nego se upusti da radi tekst kako bi postigao maksimalne rezultate. Dodao je da je siguran da je postojao bolji pristup tekstu, da bi se sa glumcima amaterima radnja prikazala što bolje. Tempo je spor, iscrpljuje gledaoca, scene traju dugo, čeka se da se nešto dogodi i uz tišinu to spušta publiku i oduži samu predstavu. Scene u kojima je narator moraju se dramatizirati na neki drugi način.

Strajo Krsmanović je pohvalio brojan i mlad ansambl iz Laktaša. Rekao je da su uzeli jedno respektabilno djelo, ali za mlade ljude to je „tvrđ orah“. Dodao je da je suština drame dramska radnja, a na sceni je to scenska radnja koja mora imati živost da ne bi zapali u monotoniju. Na sceni se pojavljuje jedanaest likova koji moraju imati precizan kostim, mizanscen, izgovoriti tačan tekst kako bi se postigao emotivan i intelektualno definiran scenski efekt, te je još dodao da bi to postigli lakše da su radili tekst koji je njima bliži.

Senada Milanović se zahvalila na sugestijama i postavila je pitanje svima da li je Goluža kukavica, heroj ili nešto treće.

Marko Knežević, glumac u predstavi, odgovorio je da iz njegove perspektive Goluža predstavlja žrtvu.

Senada Milanović je najavila sutrašnje događaje i pozdravila prisutne.

**KNJIGA
UTISAKA**

"SMRT GOSPODINA GOLUŽE"

GRADSKO KAZALIŠTE MLADIH VITEZ

„Odlično!!!“

„Bolji od boljih“

„Lijepo, ali dinamički kaos“

„Dobra kolektivna igra“

„Loše“

„OK je...“

„Režija nula!

**„Smrt gospodina Goluže? Više kao smrt
publike...“**

Gluma još gora!

Zašto playback?

**„Nedostatak dinamike na sredini, sve u
svemu OK! Bravo!“**

Koja je uopšte tema!

**Nepotrebno degradiranje glumica, 2025.
je, a ne 1950...“**

**„Odavno nisam gledao ništa ovako
dosadno, malo je falilo da zaspim –
Archy“**

„Nerviralo me svjetlo“

„Neobično i zanimljivo“

„Ako ništa, dobra scenografija“

„Dobra gluma, ali tehnika loša“

„Divno“

„Fora“

„Nije neš“

„Poenta bez“

RAZGOVOR
SA...

53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.

OGNJEN
TODOROVIĆ
REŽISER PREDSTAVE
"SMRT GOSPODINA GOLUŽE"

Četvrta predstava koju smo imali priliku pogledati u okviru takmičarskog programa 53. izdanja Festivala FEDRA, dolazi nam iz Laktaša. Riječ je o predstavi „Smrt gospodina Goluže“ Amaterskog pozorišta „Daske“ u režiji Ognjena Todorovića. Predstava je smještena u jednu malograđansku sredinu u koju dolazi Goluža i koji svojom pojavom zaintrigira stanovnike te male varošice. Interesuje me zašto si odabrao ovaj tekst i ovu temu malograđanštine?

Čast mi je i zadovoljstvo da možemo razgovarati upravo na ovu temu. Mjesto i vrijeme radnje predstave „Smrt gospodina Goluže“ jeste smještena u jednu malu varošicu, kako vi kažete, u periodu, otprilike, oko sedamdesetih godina. A to, između ostalog, potvrđuje i fotografija Tita. Ta neka mala sredina nekako mnogo utiče na razvoj jednog pojedinca u tom smislu da, ukoliko odrastate u tako jednoj učmaloj zajednici gdje nema pretjeranih aktivnosti, gdje su svi usmjereni jedni na druge, to stvara još veći pritisak upravo na tog pojedinca. Dolaskom tog gospodina Goluže, misterioznog lika, u jednu takvu varoš, intrigira mnoge varošane i jednostavno im daje priliku i mogućnost da njihov život konačno dobije smisao. Oni vrijeme provode u toj svojoj kafanici u hotelu koju su uzeli za ishodište koje je mjesto svih tema, svih dešavanja... I onda kada neko poput Goluže poremeti njihov svakodnevni život, apsolutno skrene pažnju na sebe, čini mi se da u tom momentu njihovi životi konačno dobijaju smisao. Ja sam rekao i sinoć na Okruglom stolu da je mene ovo apsolutno asociralo na sadašnje vrijeme i vrlo lako se može preslikati u savremeno doba. Ne mora to biti malo mjesto, može biti i glavni grad. Čini mi se da mi živimo u eri digitalizacije, društvenih mreža, reality show programa. Svojevrsan reality program jeste upravo taj gospodin Goluža koji dolazi tu. Varošani počinju da vode računa o tome kako jede, čime se bavi, o čemu razmišlja, čime će ih počastiti, kakvu će intrigu napraviti. E onda, s druge strane, kreću propitivanja u tom njihovom okruženju, u toj maloj varošici, ko je on, zbog čega je došao, zašto baš oni, zašto baš njihovo mjesto i čini mi se da se istina ne

mora samo preslikavati isključivo na mala mjesta. Čak i da to zanemarimo, pogledajte društvene mreže.

Zato i pitam zašto si odabrao baš ovaj tekst? Da li ima nešto što tebe u tvom mjestu, u tvom gradu, da tako kažem, nervira pa si odabrao ovu temu jer ima dosta predstava i dosta tema koje upravo režiseru smetaju pa izabere da to radi, da na taj način kroz teatar, kroz predstavu, progovore o nečemu što ga boli?

Moja misao vodilja za postavljanje uopšte ovog komada jeste bila usamljenost. Usamljenost jednog čovjeka, dakle, pojedinca, a s druge strane i usamljenost čitavog društva. Svako od nas je na neki način u svoja četiri zida usamljen, u svojim mislima, u svojoj glavi. E sad, usamljenost društva, čini mi se da je mnogo ozbiljnija i stvar koja onako baš treba da se stavi prst na čelo i da se zapita u kojem to pravcu se krećemo svi kolektivno. U tom smislu, ja sam htio da akcentiram upravo tu Goluzinu osamljenost jer on iz sebi neobjašnjivog razloga želi da pobjegne iz tog života koji je živio prethodno.

Sinoć je nakon predstave održan Okrugli sto i bilo je kritika, mislim to se očekuje od FEDRE i to je logično. Kako si ti reagovao na kritiku s obzirom da znamo da je jedne godine tvoja predstava pobijedila? Kako ti je sinoć bilo slušati kritike?

Sasvim u redu. Ja kažem, svakako ko se bavi ovim poslom, on mora da zna da je kritika apsolutno sastavni dio profesije i ja više volim da dobijem pozitivnu konstruktivnu kritiku nego pohvalu. Kada i glumci i reditelji dobiju kritiku, znači da nešto ne funkcioniše. U svakom smislu, mene su recimo na akademiji učili ako se predstava može od početka do kraja prepričati, bez da sad nešto se prisjećamo, znači da to sve funkcioniše. Čini mi se da ova predstava može, čini mi se da su nam skrenuli pažnju na te minijature, pošto je mnogo glumaca na jednom mjestu u isto vrijeme na sceni.

U Laktašima je nedavno završen vaš 20. Teatarski amaterski festival. Napravi nam neku paralelu kakvo je stanje kada je amaterski teatar u pitanju u regiji? Kakve su predstave, kako rade amateri? Gdje smo mi naspram regije?

Festivali su uvijek sjajna prilika da se napravi jedan ozbiljan presjek stanja. Čini mi se da je kod nas u Laktašima bilo prije 20 godina najteže privoljeti publiku generalno da dolazi u pozorište. Godinama, kako je festival rastao i kako smo mi sazrijevali, čini mi se da smo i obrazovali publiku. Tako da su oni postali svojevrсни kritičari. Ono što mi dovodimo na naš festival jeste zaista region. Hrvatska, Slovenija, jedne godine Bugarska, čak i Poljska. Tako da, tendencije teatra nisu ove tradicionalne forme, nego se razvija u pravcu nekog neverbalnog teatra. Sad to nekome može da bude dobro ili manje dobro da manje ili više uživa. U tom smislu, čini mi se da su Bosna i Hercegovina kao i region općenito na dobrom putu.

Misliš na profesionalce ili na amatere?

Sad, zavisno ko radi s njima. U ovom izlaganju sam mislio konkretno na ljude koji radi sa amaterima. E sad, ne mora nužno da budu profesionalci. Ali i ti ljudi koji jesu profesionalci, temeljno rade na svom obrazovanju. Publika ne zna koliko je novca uloženo, koliko je truda, krvi, znoja i suza proliveno, ali publika vidi taj gotov proizvod koji je uvijek tu da se negdje cijeni, ocijeni kvalitet svakog ansambla. To potvrđuju i nagrade, i priznanja, i putovanje, i svi ti festivali. I to jeste zapravo cilj da vidimo gdje se kotiramo. Bitno je da teatar živi, bitno je da se privoli ta mlađa publika, da dolazi u teatar i ja mislim da ste već tu uspjeli.

Hvala ti puno, nastavi da radiš sa amaterima, nastavi da negujete teatar i želim ti puno sreće!

53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.

PREDSTAVLJAMO GLUMCA VEČERI

**ŽARKO
ANIČIĆ**

PREDSTAVA
"SMRT GOSPODINA GOLUŽE"

Predstavite nam ukratko sebe, pozorište i Vaše iskustvo kao člana.

Ja sam član Amaterskog pozorišta „Daske“ iz Laktaša neke tri godine. Ovo mi je neka treća predstava, a ušao sam slučajno jer sam bio potreban kao glumac, a inače sam učitelj. Prije toga sam za vrijeme korone snimao neke emisije za djecu, tako da sam, kako se kaže, star čovjek, ali mlad glumac.

Koliko ste Vi zadovoljni vašom izvedbom?

Pa, uvijek može bolje. Ovo nam je neko osmo izvođenje i večeras zaista nije bilo u baš najboljem stilu, bar onako kako bi moglo biti. Umor je bio prisutan, pošto smo i putovali. Sve u svemu, uvijek može bolje.

Kako je tekao proces nastanka vaše predstave/uloge i da li se u pravom životu poistovjećujete s njom?

Mi obično razgovaramo i razmišljamo o likovima, a ja sam dostavio i prije toga čitao tekst Brane Šćepanovića, kao i mnogo njegovih novela i pripovijetki koje u suštini na isti način završavaju i uvijek im je ista poruka, samo su tu neki drugi likovi i drugo mjesto. U nekih par mjeseci smo je uradili, bilo je i prepreka i uspjeha, ali zajedničkim dogovorom smo uspjeli. Uvijek primamo kritike, primamo savjete i uvažavamo to. Što se tiče poistovjećivanja sa ulogom, Simeon je jedan onako promućuran biznismen koji u svemu, pa i u tragediji, vidi novac. Ja ipak nisam takav u svom životu, radim sa djecom, volim djecu i onda su to sušte suprotnosti. Ali sudeći po nagradi koju ste mi dodijelili, izgleda da sam se dobro snašao sa ulogom.

Kakav je osjećaj biti u najpozorišnijem gradu, u Bugojnu na FEDRI? I ako može neka poruka za kraj?

Nije mi prvi put na FEDRI, znam da ste najpozorišniji grad u BiH. Bio sam na 50. Festivalu, jer sam prije ovoga bio i u prnjavorskom pozorištu s predstavom „Jazavac pred sudom“, gdje sam glumio. Bilo mi jako lijepo tada. Ovo je drugi put sa Laktašima i odlično je.

FEDSIKON

Ime i prezime: Dunja Vujatović

Mjesto iz kojeg dolazite: Laktaši

Da možete birati bilo koje vrijeme u kojem biste živjeli – prošlost, sadašnjost ili budućnost – koje biste izabrali?

Period 18. vijeka zbog odjeće i kulture (naravno plemićki dio) i period početka 20. vijeka da prisustvujem počecima svega što danas imamo.

Koliko godina ste u teatru i sjećate li se prve uloge?

Osam godina sam u teatru i tada je to u suštini i počelo. Prva uloga mi je bila da sam glumila više uloga odjednom i to mi je možda i najzabavnije bilo. Predstava koja se igrala je „Put oko sveta“ od Nušića.

Kada biste emociju mogli glumiti do savršenstva, koju biste izabrali i zašto?

Hrabrost. Da napokon naučim da se ne bojim i da se ne suzdržavam, što možda sada to radim u nekoj mjeri.

Da li je improvizacija talent, vještina ili nužda i koliko je zapravo koristite?

Život je improvizacija. Svaki dan od momenta kad ustanemo, radimo i mislimo u momentu i u zavisnosti od situacije. Nekad nam dobro prođe, nekada ne, ali smatram da nije ništa od navedenog, samo je život.

Šta biste poručili sebi na početku pozorišnog puta?

Samo naprijed. Ovo ti je najbolja odluka koju si donijela u životu. Uživaj, zaslužila si!

53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.

VEČERAS

Pozorišna dvorana

20,30 sati

**TAKMIČARSKI
PROGRAM**

PRVA
GIMNAZIJA
U ZENICI

Prva gimnazija u Zenici
STRAH TIJELA OD PODA
(Autorica teksta: Katja Grcić)

Režija: Tarik Babić

Igraju:

Zara Skopljak - Sara

Hena Husić - Ema

Sara Džanić - Zlata

Eda Omeragić - Majda

Tarik Babić - Mak

Nejra Strika - Nada (socijalna radnica)

Vedad Šehić - Damir (otac)

Hana Harbaš - policajka

Mehmed Softić - Adian (Majdin asistent)

Ema Duraković - Sutkinja

Muzika: Dalal Purić

Svjetla: Kerim Fetić

O PREDSTAVI:

U predstavi se radi o četvero sada odrasle djece i njihovoj majci, prateći način na koji se nose sa izlaskom njihovog oca nasilnika iz zatvora nakon petnaest godina robije. Vidimo različite načine na koji svako od njih reaguje, istraživajući kompleksne teme traume, porodičnog nasilja, posljedica loših roditeljskih figura kao i čestu pojavu nastavljanja ciklusa nasilja. Također, vidimo način na koji sistem ne radi dovoljno da zaštiti žrtve, već se više fokusira na nalaženje krivca i stvaranje slike društva koje ne opravdava nasilje, iako je u praksi to daleko od istine.

3.DAN FESTIVALA

3.DAN FESTIVALA

OBAZIRANJA

FEDRO: Pun grad ove dijaspore, nemaš gdje auto metnut'.

FEDRINICA: Šta to tebe briga, svakako hodaš pjehe.

FEDRO: Šta tebe briga što je mene briga.

FEDRINICA: A da je naš Fedrao došao iz Švecke, ne bi ništa rekao.

FEDRO: Nije Švecka, nego Švedska, a on uvijek dođe avionom.

FEDRINICA: (tugaljivim glasom) Bogami ga nema odavno.

FEDRO: Živi život svoj.

FEDRINICA: Jest, ona mu fitmija garant ne da da dođe.

FEDRO: Halooo, to ti je buduća snaha.

FEDRINICA: I tvoja je, nije samo moja.

FEDRO: Jest, a nisam je ja ni spomen'o... Bolje da je sa njom, nego da luta k'o onaj sinoć, onaj Goluža.

FEDRINICA: Ono je lopov kakvog odavno nisam vidila.

FEDRO: Što je lopov, je li ikome išta ukr'o?

FEDRINICA: Jest svakom, kurvar jedan, ko fol hoće se ubit, a ovamo ima snošaj sa svakom onom ženom.

FEDRO: Čuj snošaj.

FEDRINICA: Ja, snošaj. Nisam ja prostakuša da dozvolim vulgarizme u mojoj svakodnevnoj komunikaciji s tobom.

FEDRO: Praviš se pripametna, on nije nijednu od onih žena natjer'o na to, same su to htjele.

FEDRINICA: Pa što, mog'o je reć' neću, razgultite od mene, odjebite u skokovima.

FEDRO: Opa, otkud sad vulgarizmi, ženo sklona izgovoru riječi snošaj.

FEDRINICA: Ja bar izgovorim tu riječ, a ti je čak i ne izgovaraš, a kamoli da praktikuješ.

FEDRO: Znaš šta, na vrh glave si mi se popela, što si se snošavala, snošavala si se. Uzmi nešto hekclaj, peri zavjese, pometi ispred vrata.

FEDRINICA: (stidno) Vala je u pravu, isto sam stari upaljeni panj, ali ne bih mu ja priznala da je u pravu kad bih sad obje noge slomila spotaknuvši se o prag kuće.

SELEKTOR:

Vahid Duraković

STRUČNI ŽIRI:

Aldin Omerović

Marko Misirača

Vanesa Glođo

MODERATORICA OKRUGLIH

STOLOVA:

Senada Milanović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Mirza Idrizović

Vahid Duraković

Senada Milanović

Nedžad Milanović

Suad Velagić

Edin Ćatić Bato

Ermina Musić

Antonio Džolan

Tidža Čaušević

Elma Idrizović

ŽIRI PUBLIKE:

Amir Nuhić

Irhad Topčić

Edin Korjenić

Sead Karadža

Senad Jusić Čupo

Dunja Boburov

Emina Hozić

Munevera Bešlić

Belma Šabić

Ružica Miličević

DIREKTOR FESTIVALA: Mirza

Idrizović

ORGANIZATOR KULTURNIH

AKTIVNOSTI: Vahid Duraković

PR FESTIVALA: Mirza Bušatlić

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik

Ermina Musić, tehnička urednica

Suad Velagić

Ajla Sušić

Adin Kurbegović

DIGITALNI DIZAJN FESTIVALA:

Edin Ćatić Bato

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja

Edin Ćatić Bato

Jusuf Hozić Caci

Mahmut Ždralović

DIZAJN PLAKATA I NASLOVNICE

KATALOGA: Tidža Čaušević

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Ćatić Bato

VOLONTERI:

Adem Ugarak (koordinator), Amna

Duradbegović, Amar Nurkić, Ajna

Ždralović, Naida Bušatlić, Una Ugarak,

Nedim Ćefo, Hana Tiro, Ela Jusufbašić,

Amina Alispahić, Emrah Bušatlić,

Abduslam Hozić, Hana Malkić, Arijan

Duradbegović, Lana Marijanac, Lejla

Ahmetović